

نقش جامعه در ترکیب ادراک دانش آموز

مفهوم ما از ادراک این است که شخص بنحو عمیقی روابط خودش را نسبت به اشخاصی که در اطرافش هستند و نسبت بمقربات محیطش بهم و درک کند، با صرارت مقام خودرا در جامعه که در آن زندگی و کار میکند تشخیص دهد و بخوبی ووضوح به تقاض و مزایای اخلاقی خود بی ببرد.

ادراک درنتیجه و بر اساس فعالیت با تشخیص در جامعه بوجود می آید. انسان در شناختن باقی مردم، در ضمن تشخیص روابط آنها نسبت بخود بادرک خویشتن شکل میدهد. یکی از داشمندان چنین می نویسد: انسان اول مثل این که در آن نگاه کند پانزانهای دیگر نگاه میکنند، آدم وقتی نسبت پانزانی بپام بیل مثل خودش رفتار کند نسبت بخودش هم که پطار نامیده میشود مثل انسان رفتار خواهد کرد.^{۶۶}

در حین مطالعه ترکیب یا فقط ادراک دانش آموز کلاس نهم پس از یک سلسله مطالعات، ماسه دسته مشخص و تشخیص دادیم که هر کدام از آنها صفات و خصائصی نوعی مخصوص بخوددارند.

دسته اول (۲۲ نفر از ۲۷ نفر کل) دانش آموزانی بودند که تابع زندگانی عمومی کلاس بودند و مثیله زندگی می کردند. توجه این دانش آموزان مطوف بدرس خواندن و فعالیت اجتماعی بود. اکثر افراد ممتاز محصلین در میان این دسته و دند وهم (باشتثنای دونفر) اعضای پیش آهنگان بزرگ سال بودند. هر یک از دانش آموزان این دسته جنبه های قوی وضعیت خودرا درک میکردند و رفتار تمام جامعه محصلین را نسبت بخود خوب تشخیص می دادند، عقیده جامعه خودرا محترم می شمردند و برای اتفخار آن جامعه ارزش و اهمیتی قابل بودند.

از حیث تربیت این دسته اشکالی تولید نمیکردند، بلکه عکس خود این دسته بمنزله عاملی بودند که اهمیت تربیتی خیلی زیاد داشتند.

دانش آموزان دسته دوم (۳ نفر از ۲۷ نفر کل) دارای توجه و علاقه عمیق و ثابت ولی یکطرفی بودند. آنها استعداد زیادی در یکی از رشته ها نهایان می ساختند و در آن رشته سطح ترقیشان خیلی پیش از سایر همکلاسیها بیشان بود. در صورت عدم توجه و پرورش کافی آنها بزودی از جامعه کلاس خود و جامعه مدرسه جدا می شدند و غالباً بنظر آنها چنین میرسید که از تمام افراد همکلاس خود بهتر و عاقلترند. در درس های که مورد علاقه آنها بودشا گرد ممتاز بشمار می آمدند ولی پیشرفت آنها در سایر دروس متوسط بود.

امیدواری زیاد و مبالغه آمیز باستعداد خود و اهتما نکردن و بی قبده نسبت بجهنمهای منفی خود گاهی روابط آنها را با جامعه همکلاسیها بدو مغلل می کرد. این قبیل دانش آموزان باید همیشه در مدنظر قرار گیرند و مورد توجه معلم رهبر کلاس باشند. دسته سوم بقدرتی قابلند که باشکان میتوان آنها را بعنوان دسته نامید (۳ نفر از کل ۲۷ نفر) تربیت و پرورش این عده خیلی اشکال دارد. بعلل زیاد (بیماری همتد، نقل و انتقال های پیابی والدین از شهری شهری)، عدم توانائی شخصی آنها برای سازمان دادن و مرتب کردن کارخوب بطور مستقل، نداشتن توجه و علاقه ناتیابت، اراده ضعیف و امثال آن آنها در چرگه شاگردان تبلیغ قرار می گیرند. هیچ وقت آرزو نمیکنند که جزو دانش آزادان بسیار متاز کلاس باشند بلکه کوشش دارند هر طور میسر گردد امتحان بدھند. گوئی ادرال آنها از ادرال باقی همکلاسیها عقب می مانند، آنها به تشویق احتیاج دارند و محتاج کمک میباشند.

ادرال این دانش آموزان وضعیت واقعی هر چیز را نادرست تشخیص میدهد و منعکس میسازد معمولاً جنبه های فوی خود را کمتر از آنچه در حقیقت هست میدانند. جنبه های ضعیف را هم بیشتر از حد محققی تصور میکنند. آنها از این فکر که سربار هستند سر خورده و مایوس میشوند و از اینکه باید کمک رفیقان فوی تر خود را ایندیز ندش مendo پرورش یابند.

۶۶۱ آسههیت نمونه و مظاهر افراد دسته اول است: اودرخانه اواه معلمی بدنی آمده است مادر بزرگش می گوید: پدر اسماست که در چهه جنک کمی شده است همیشه مراقب تربیت صحیح فرزندش بود. پسرک از حیث قوای جسمانی ورزیده و سالم است، ناز پرورده نیست، وقتی بمدرسه آمد خواندن و نوشتن را میدانست شاگرد بسیار خوبی است.

آسههیت درس خواندن عالی را با فعالیت اجتماعی توان می کند. در کلاس سوم او مبصر بود. در کلاس چهارم رئیس شورای پیش آهنگان شد. چون پیش آنکه جدی و فعالی بود بعضی شورای گروه پیش آهنگان انتخاب گردید.

در کلاس بر قوای عقب مانده اش کمک می کند، در خانه هم سر درس خواندن به خواهرش یاری مینماید و همچنین در کارهای خانه دستیار مادر و مادر بزرگش میباشد. دو کلاس هفتم آسههیت در رسم و شیوه دچار اشکال گردید، از این درسها نمره متوسط داشت لیکن درسه ماهه سوم بازحمت و پشتکار و فعالیت دائمی پیشرفت گردد رسه ماهه چهارم چون تحصیلاتش عالی بود و ضمناً پیش آنکه جدی و فعال هم محسوس بود پیش بضویت سازمان پیش آهنگی بزرگ سالان پذیرفته شد.

خود او چنین میگوید: وارد شدن بچرگه پیش آهنگان در من نایبر زیادی نکرد، شاید علت این بود که من هنوز بعنوان اکمل باهمیت این واقعه بی نبرده بودم. اما وارد شدن بسازمان پیش آهنگی بزرگ سالان چنان در خاطرم نقش بسته است که گوئی همین امروز اتفاق افتاده است. من فوق العاده مغلب شده بودم. باطننا درک کردم که دوره سه و سال پیش آهنگی من سپری شده و بنابراین مسئولیتمن نیز بیشتر شده است. هنگامی که در کمیته بخش پیش آهنگی بزرگ سالان نشسته و منتظر احضار بودم که وارد دفتر

شوم چشم بعکس‌های بعضی افراد بر جسته افتاد. بنی اختیار فکر کرد: «آیاتولایق مقام آنها هست؟» بد عکس رهبر معجوب نگاه کرده این حرفهای اورا با خاطر آورد: «ما مردم آدمهای مخصوصی هستیم و از جنس دیگری ساخته شده‌ایم...» فکر کرد که اعضای پیش آهنگی بزرگ سالان هم باید همین‌طور باشند.

اسهیت هنگامی که در کلاس هشتم درس میخواند رهبر پیش آهنگان کلاس چهارم بود. نسبت به کارهایش با حس مسئولیت فوق العاده و دقت رفتار میکرد - درسهاش هم خوب و عالی بود. معلم رهبر کلاس اخلاق او را چنین وصف می‌کند: «اسهیت منظم و با انصباط است و حس مسئولیت در وجود او کاملاً پرورش یافته و همانطور هم اجتماعی است.» در کلاس نهم اسهیت عضو کمیته پیش آهنگی بزرگ سالان شد و مانند سابق خوب و عالی درس میخواند.

ما در موقع درس توی کلاس، در جلسات پیش آهنگی بزرگ سالان و در اوضاع خانوادگی مراقب او بودیم. آمادگی باطنی، حاضر بودن برای کار، تشخیص سریع و مهمتر از همه صحیح در هر یک از اوضاع و شرایط از صفات اسهیت میباشد. او میتواند هم جدی وهم با نشاط و شاد باشد. در شب نشیمنی مدرسه من مشاهده نمودم که با چه حرارتی میرقصید چقدر با نشاط می‌خندد و با چه شیفته‌گی و علاقه در نمایش‌های روی صحنه شرکت میکند.

اسهیت در کلاس خود را برتر از همکلاس‌هایها نمیداند ولی دنبال هم هم لنگان لنگان نمیرود بلکه عکس در نخستین صفوں جامعه کلاس قرار دارد.

۶۶۲

اسهیت نمونه و مظہر نوعی دسته‌دوم هم ژاک است. پدروش کارمند علمی و مادرش که بانوی خانه‌دار است. برادرش هم شاگرد ممتاز کلاس سوم است. ژاک دیستان چهار ساله را با نمرات ممتاز تمام کرد. پیش آهنگی جدی و فعال بود و بسمت رهبر جوچه کار میکرد. در دروس کلاس پنجم نمره‌های عالی داشت. در کارهای اجتماعی هم جدی و فعال بود. در کلاس ششم مخصوصاً در دروس ریاضی ممتاز بود. مدیریت روزنامه دبواری پیش آهنگان را هم داشت. کلاس هفتم را هم با موفقیت تمام کرد. معلم رهبر کلاس هشتم اخلاق اورا چنین وصف کرده است: «جوان با اراده و نتاب قدمی است. از حیث استعداد ریاضیات و فیزیک برهمه برتری دارد.» هنگامی که ژاک دانش آموز کلاس هشتم بود به سخن رانی علمی در مرکز اطلاعات راجع به منظومه شمسی (پلانه‌تر) علاقمند شده و با آنچه میرفت. شیوه نجوم گردید و سرایا در مسائل نجومی غرق شد. وقتی به کلاس نهم ارتقاء یافت پیش از پیش به نجوم علاقمند شد. او خودش چنین میگفت: «میخواهم دانشمند اخترشناس شوم. بقیه همه مسائل فرهنگی هستند.» نامبرده در مرکز اطلاعات راجع به منظومه شمسی با جدیت و فعالیت در کارهای انجمن گروه سیارات شرکت میکرد. در انجمن راجع به تئوری کافت درخصوص وجود آمدن زمین و راجع به تئوری کسماو گونیک جدید شمیدت سخنرانی کرد. اشتغال به نجوم توجه او را بفلسفه جلب نمود. آثاری از فریدریک فویر باخ و بعضی فلاسفه جدید و بزرگ دیگر را مطالعه نمود. لیکن ژاک در ضمن شیفته‌گی و علاقمندشدن به نجوم نتوانست بطور صحیحی علاقه

خود را در رشته علمی با سایر امیال و علاقه اجتماعی و مدنی و فرهنگی ارتباط دویسته دارد. متدرجاً بطوری که همکلاسیها و خودش هم متوجه شده بودند او از زندگی مدرسه دور و از جامعه همکلاسیها پیش چشمی شد. او زودتر از همه از مدرسه میرفت و با هیچکس دوستی نمیکرد و افت نداشت سابقاً قدری خود دار و خجول بود ولی بعد بکلی تو دار و رازدار شد. تمام آنچه با علوم ریاضی و فیزیک ارتباط نداشت موجب بی اختتامی او بود و بدانش آموزانی که به تاریخ وادیات اظهار علاقه میکردند بیدیهه تمسخر مینگریست نسبت به تربیت بدنی و ورزش هم بی قید بود و رفتار خودش را نسبت به دختران بدنی نحو مشخص می نمود: « تقریباً تمام پسرهای کلاس هشتم با دخترها دوستی میکنند و نسبت به آنها خوشخدمتی مینمایند. اما من تاکنون بادخترها آشناشی ندارم و عقیده ام اینست که این کار بهبیجه خواهد بود و زائد است . »

حسن نظر پروفسور انجمن مرکز اطلاعات راجع به منظمه شمسی نسبت به مخزن رانیها و نطقه ای او باعث شد که حس خودخواهی ژاک پیشتر قوت بگیرد. او درباره استعداد خودش مبالغه میکرد. ترکیب باقی ادراک او در خط نادرستی سیر میکرد. روابط ژاک با جامعه همکلاسیش بسرعت خراب می شد. او از اجرای دستورات اجتماعی امتناع میکرد. گاهی از درس ها غیبت مینمود و زیرا بقول خودش آن درسها برایش زائد بودند. اسحیت عضو سازمان پیش آهنگی بزرگ سالان مدرسه متوجه آن تنهائی آمیخته به کبر و غرور ژاک شد. این فکر که چرا ژاک آنقدر تغییر کرده است، مبادا تحت تأثیر منفی شخصی واقع شده باشد او را ناراحت میکرد. اعضای پیش آهنگی بزرگ سالان بوسیله والدین ژاک از امیال و علاقه ایش در مرکز اطلاعات راجع به منظمه شمسی اطلاع حاصل نمودند. در آن مرکز رفته با پروفسور رهبر انجمن مذاکره کردند. کمیته پیش آهنگی بزرگ سالان تصمیم گرفت در جلسه تمام دانش آموزان کلاس موضوع را طرح کنند و ژاک در حضور همه زندگی خود را شرح دهد. این قبیل گزارش های شخصی یعنی اطلاعاتی که هر دانش آموز راجع به زندگی خود، آماده شدن برای دروس، اشکالات تحصیلی و کارهای اجتماعی میدهد قبل از متدالوی بوده است. با اجازه معلم رهبر کلاس و مدیر مدرسه جلسه کلاس تشکیل شد. وقتی ژاک گزارش شخصی خود را ایراد کرده تمام آنچه که قبل از رفاقت او بمنظدم دانش آموزان نامه بود روشن و واضح شد. آنها با نظر دیگری به ژاک نگریستند، خیلی از خلافهای او را بخشیدند لیکن با صرارت نقائص او را خاطر نشان ساختند: غبیت او درسها، جدا شدن از جامعه همکلاسیها، محدودیت و مشی نادرست علاقه و امیالش و عدم تمایل به فعالیت های اجتماعی، همه را تذکر دادند.

جلسه بعد خود ژاک کمک کرد که بطور عقیقی دو ابط همکلاسیها را نسبت به خودش درک کند. مقام و مهبل خود را در جامعه همکلاسیها تشخیص دهد، نقائص خود را درست ببینند. او فهمید که باید در جامعه خودش زندگی و کار کند شیفتگی نسبت به بجوم نباید باقی دنیا را از نظرش مستور دارد و گذشته از اینکه باید شاگرد ممتازی باشد لازم است که دانش آموز اجتماعی هم باشد. بعداز آن ژاک چنین گفت: هنگام بعث در اطراف گزارش شخصی من احساس کردم که روابط بمراجعت باجامعة همکلاسیها باز بر قرار

میشود. من فهمیدم که جامعه خوبی مرا بینداخته است. تنها جنبه‌های منفی اخلاق مرد را در نظر نمیگیرد بلکه صفات خوب مرد خوب تشخیص میدهد. معلوم شد که رفقایم به من و قنادگی من علاوه و توجه دارند مثلا در موقعی که من هیچ حدس نمیزدم نسبت به من مراقبت داشته ابراز علاقه میکرده‌اند. من هرچه در قوه دارم بکار خواهم برد تا در درس شاگرد ممتاز باشم و دور کارهای اجتماعی هم فرد خوبی بشوم .

و اقتصادم ژاک با جذب کامل وارد کارهای اجتماعی شد. منظماً شروع بکمال کردن با فراد عقب مانده در فیزیک و ریاضی نمود. چند سخنرانی قابل توجه در باره مسائل نجومی برای دانش آموزان کلاس‌های بالا تر کرد. دیگر از درسها غایب نمیگردو روابط او با تمام افراد کلاس بسیار خوب بود. ژاک چون دانش ممتاز و فرد فعال اجتماعی شد در پایان سال تحصیلی بهضویت سازمان پیش آهنگی بزرگ سالان پذیرفته شد.

نونه و مظاهر نوعی و خاص دسته سوم دانش آموزان الکساندر است. پدر او مهندس زمین پیماست و بر گروهی از زمین‌بیمه‌ها ریاست دارد. سالی هشت نه ماه در مسافت بسیار می‌پردازد. تربیت الکساندر بعده مادرش محول گردیده و او هم ذنی هصبانی و بیمار است. الکساندر فرزند مشخص بفرد میباشد و مادرش اورا از کودکی ناز داده بار آورده است. در هشت سالگی وارد بستان شد. در کلاس دوم آرزومند بود پیش آهنگ شود. لیکن چون درس خواندنش متوسط بود و اخلاقش هم زیاد خوب نبود هدایی او را سازمان پیش آهنگی نمیپذیرفتند. وقتیکه در کلاس سوم وارد سازمان پیش‌اهنگی شد فوق الماده مهربان گردید. نسبت بکارهای پیش‌اهنگی با حسن مسئولیت فوق العاده و با کمال دقت رفتار میکرد، سرچوخه بود، بعد هم عضو شورای دسته پیش‌اهنگان شد. از شاگردان ممتاز گردید و بسایر دانش آموزان هم کمک میکرد.

در سالهای اخیر جنک الکساندر در تقاطع دور دست پشت چیزه بود و ناجا در چند مدرسه عرض کرد. پیشرفت او دچار نقصان گردید وقتی هم که برگشت معلوم شد که معلوم انش برای ادامه تحصیل در کلاس پنجم کافی نیست دیگر خواست خودش را بر قایش بر ساند ولی بعلت بیماری ویک ماه بستری شدن در بیمارستان موفق نگردید. سال دوم در آن کلاس ماند. در کلاس ششم الکساندر در ریاضیات و زبان مادری تجدیدی شد ولی فصل تابستان با جذب کار کرد و بکلاس هفتم رفت.

در کلاس هفتم او خیلی میل داشت وارد سازمان پیش‌اهنگی بزرگسالان شود ولی تقاضای خود را نمیداد زیرا در دو ربع سال از بعضی دروس نمره ضعیف داشت. در ربع سوم سال هم از اخلاق نمره اش خوب بود ولی نمره عالی نداشت.

وقتی الکساندر بکلاس هشتم رفت تصمیم گرفت که خوب درس بخواند و اخلاقش را اصلاح کند لیکن در آخر سال بازاز ریاضیات و زبان خارجی تجدیدی شد. در فصل تابستان باز بخودش فشار آورد و بکلاس نهم رفت اما فرستی برای استراحت نیافت.

موقعی که پدرس مطابق معمول بامأموریت طولانی بمنطقه ماوراء قطب میرفت الکساندر باوقول داد که درس بخواند. کوشش کرد که بهد خود وفا کند. زیاد کارمنی کرد ولی گاهی خسته می شد و از زبان مادری و ریاضیات نمره ضعیف میگرفت.

عدم موقفيت دائمي در دروس خواندن ، ناتواناني در اجراء و عملی کردن اميال خود **الكساندر را** بي اراده کرده اعتماد نفس را از او سلب نمود . در وقتار باساير دانش آموزان سعي ميکنند اين صفت را بوسيله خشونت و بيعيامي پوشاند .

الكساندر با صفات بما گفت : در بعضی لحظات من ناتوانی فوق العاده و تابعیت سخت و ناگوار خود را نسبت بشاگردان ممتازی احساس ميکنم که گاهی مجبورم به کمال آنان متولّ گردم .

الكساندر هر گز عهده دار اجراء هيچيک از دستور هاي اجتماعي نميشد زير را مفترسید باین علت از درسهايش بازماند اما وقتیکه در ربع دوم سال يانم تلاش از رياضيات و زبان خارجي نمره ضعيف گرفت خودرا باخت و باصطلاح اب ولوچه اش آويزان شد . در نامه اى که به رئيس مدرسه نوشته بود باین عندرمتغير شده بود : هبج اميدى نیست درسهايم خوب بشود . در هر صورت نمره ضعيف بيكيرم . قول و عهدخودرا نسبت به پدرم توانستم انجام دهم . از خانواده و مدرسه ميروم ووارد مدرسه در يانوردي خواهم شد .» معتقدات باطنی و روحی **الكساندر** بدين نحو بوده و بنظر خودش چنین مفترسید که معتقداتش صحیح و درست است و حال آنکه چنین نبود . جوان مزبوراي قو او امکانات خود کمتر از حد واقعی ارزش قائل بود و بعکس اشکالات را هم مهتر از آنچه در حقیقت بودمیشمرد و طبیعی است که استنتاج نادرست کرده و معتقد شده بود که استعداد درس خواندن و ایفای بهد و انجام قولیکه پدرش داده بود ندارد .

۶۶۵ مدیر مدرسه که داشمند آزموده اى درون تربیت بود در ضمن صحبت با **الكساندر** او را مقاعد کرد که تصمیمي را که اتخاذ کرده خلی عجولانه است . درست دقت نکرده و نیندیشیده و بی جهت اسلحه اش را بزمین گذاشته است . زیرا تمام موجبات برای اجرای قولی که پدرش داده وجود دارد و متواند بهدش و فاکند .

مدیر با معلم و هير کلاس گفتگوي بفصلی درخصوص **الكساندر** کرد . بعد هم اعضای سازمان پيش آهنگی بزرگسالان کلاس راجمع کرد و ضعف روحی **الكساندر** را برای آنان شرح داد و فهماند که رفیقشان درجه حالی است . اعضای پيش آهنگی بزرگسالان فوراً حساسیت فوق العاده اندر زهای مدیر را درک کرده و عملی کردن .

وقتی آنها با **الكساندر** ملاقات نمودند هيچ کدام کمترین اشاره و اظهار اطلاع از جين و بزدلی و تصمیمي که او برای ترک مدرسه گرفته بود نکردن . وقتار آنها نسبت به او دقیق تر و صمیم تر شد . معلم و همکلاسیها يش در هر فرصة مناسب چنبه های مثبت او را تایید میکردند و در درس خواندن تشویقش می نمودند و کمل میکردند تا او خودش را درست بشناسد .

باس و حرمان **الكساندر** در تحت تاثیر جامعه مدرسه بتدریج زابل گردید . کم کم پخودش اطمینان یافت با جدیت بیشتر بکار برداخت ، استراحت و اوقات فراغتش را بهتر سازمان داد و منظم تر گرد .

وقتیکه دچار اشکالی میشد و بشاگردان ممتاز برای کمل مراجعته «میکرد باو می گفتند :

تو که خودت بدی این کار را بکنی سعی کن ، امتحان کن ، خواهی دید که خودش

دروست میشود. اگر نشد آنوقت ما کمال میکنیم.»
الکساندر مدت‌ها کوشش میکرد، ساعتهاي متواли می‌نشست. اما رفایش هم او را راحت نمیگذاشتند؛ به پیشرفت کارهایش اظهار علاوه میکردند و اگر اشکالی پیش میآمد از پاری درینجاست زیدند.

در آغاز دفع چهارم **الکساندر** با بتکار خودش شروع بفعالیت در روزنامه‌دیواری کرد، در بدو امر بخوان نقاش کار میکرد اما بعد عضو هیئت تحریر بشه شد. آنوقت جدیت **الکساندر** در درس خیلی بیشتر گردید.

او که سابقاً متول بشاگردان ممتاز میگردید دیگر بکلی این کار را ترک کرد ارزش و اهمیت کار مستقل را بخوبی درک کرده بود. در تئیجه **الکساندر** با موقبیت از عهدde امتحانات آخر سال برآمد و فقط یک نمره متوسط آنهم در زبان خارجی داشت. رفایش متوجه شدند که او جندی تر و روشنید تر شده است. بعد از امتحانات فصل بهار بر رفایش میگفت: من فصل تابستان را صرف مطالعه آثار ادبی ملی خواهم کرد که باید در کلاس دهم آنرا بخوانیم. کار مستقل خودم را هم در رشته زبان خارجی ادامه خواهم داد تا آن نمره متوسط تنگی را از بین ببرم.

مثالها و نمونه‌هایی که ذکر شد بخوبی نشان میدهد که دانش آموزانی که ما آنها را جزو دسته دوم و سوم بشمار می‌آوریم بهبودی و فطری و شخصیت آنها را نیستند. خواص منفی اخلاق آنها از صفات جیلی و فطری و شخصیت آنها را نیستند. نگرفته بلکه فائیده تر بیست میباشد طبیعی است که آن صفات منفی قابل اصلاح هستند و باید اصلاح شوند.

شاعر در زندان

دیدگان را نیم جاویدی	ای دلارای روزن زنادن.
شب مراما و روز خورشیدی	بیمه حق و کسوف بادی از آنک
فلک مشتری و ناهیدی	مه سعدم تویی از آنکه مرا
که گذر گاه نخت جمشیدی	ورهی دبویشم از تورواست
مر مرآ کشته بود نومیدی	بامید تو زنده ام گرن